

இரா. இலக்குவன்

பேயும் கடவுளும்

ஒரு எருமையின் அடித்தொண்டையில்
இருந்து வரும்
ம்மாஹாஹாஆ என்ற சத்தம்
அன்பின் தவிப்பை உணர்த்துவதில்லை.
சுயிலின் குக்கூ
விரகதாகத்தை
தூண்டுவதாகப்
பயிற்றுவிக்கப்படுகிறோம்.
ஒரு நாயின் நன்றியறிதலைப்
பேசும் அளவுக்குச்
செம்மறியாட்டின் சினேகத்தைப்
பேசுவதில்லை.
கன்றுகுட்டியின் அழகை
வியக்கும் நாம்
கழுதையின் ஆண்மையை
அருவெறுக்கின்றோம்.
எறும்புகளின் உழைப்பைப்
பேசுகின்றோம்.
பீயுருட்டிகளின்
கருமமே கண்ணான
யோகத்தைப்
பேசுவதில்லை.
பேசு பொருட்களென்றும்
பேசா பொருட்களென்றும்
காணக்கூசது என்றும்
கையெடுக்க நாணுது என்றும்
சொல்லி
வளர்த்த கதைகளில்தான்
நாமும்
நமக்கான கடவுள்களும்
பேய்களும்.

குத்தாலக் குரங்கு கொப்ப விட்டு இருங்கு

இன்று ஊருக்குள்
வந்த குரங்கு
மேலத்தெரு திருமாளிகை
மதிலில் நிற்பதாகச் சொன்னான்
இசக்கி.
ஓடிப்போனோம்
போட்டதை போட்டபடியே
போட்டுவிட்டு.
(கோலிக்காய்கள், கிட்டி கம்பு இன்னபிற)
கால்சராய் போடாத தம்பியும்
மணியாட்டிக்கொண்டே
பின்னால் ஓடி வந்தான்.
அழவும் செய்தான்
எங்களை அவன் தொடர முடியாத போது.
எதிரே ஓடி வந்த கூட்டத்தில்
இருந்த வேம்பன்
குரங்கு
அய்யாத்துரை தாத்தா வளவில்
நிற்பதாகவும்
பூல்பாண்டி வீட்டு சன்னலில் இருந்த
பவுடர் டப்பாவை எடுத்து
குலுக்கியதாகவும்
குரங்கோடு ரெண்டு குட்டி குரங்குகளும்
வந்திருப்பதாகவும் சொல்ல
நாங்கள் போன போது
ஒன்று படுத்துக்கிடக்க
ஒன்று பேன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது.
மற்றொன்று மரத்தில்.
நாங்கள் நிறைந்து
போட்ட ஊளையில்
குரங்குகள்
பாய்ந்து தாவி
மரக்கிளைகளில்
மறைந்தன
குற்றாலத்தை எங்களிடம்
விட்டுவிட்டு.